

A TANÁCS 343/2003/EK RENDELETE
(2003. február 18.)

egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke első bekezdése 1. pontjának a) alpontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A közös európai menekültügyi rendszerre is kiterjedő közös menekültpolitika az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének szerves részét képezi, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogszerűen keresnek védelmet a Közösségben.
- (2) Az Európai Tanács az 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén egyetértett abban, hogy olyan közös európai menekültügyi rendszert kell kidolgozni, amely az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek helyzetéről szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény teljes és átfogó alkalmazásán alapul, biztosítva ily módon, hogy senkit nem küldenek vissza oda, ahol üldöztetésnek lenne kitéve, tiszteletben tartva a visszaküldés (*refoulement*) tilalmának elvét. Ebben a tekintetben és az e rendeletben megállapított felelősségi feltételek sérelme nélkül a tagállamok, amelyek mind tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét, harmadik országok állampolgárai vonatkozásában biztonságos országoknak tekintendők.
- (3) A tamperei következtetések azt is megállapították, hogy ennek a rendszernek rövid időn belül világos és alkalmazható módszer kialakítására is ki kell terjednie annak a tagállamnak a meghatározása céljából, amely felelős egy menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért.

- (4) E módszernek mind a tagállamok, mind az érintett személyek vonatkozásában tárgyilagos és méltányos szempontokon kell alapulnia. Lehetővé kell tennie különösen a felelős tagállam gyors meghatározását, hogy garantálják a menekültstátus meghatározására vonatkozó eljáráshoz való hatékony hozzáférést, és ne veszélyeztessék a menedéjog iránti kérelmekben a gyors döntéshozatalt.
- (5) Ami a közös európai menekültügyi rendszer egymást követő szakaszokban történő bevezetését illeti, amelynek hosszú távon egy közös eljáráshoz és a menedéjogot kérelmezők szempontjából egységes, az egész Unióban érvényes jogálláshoz kell vezetnie, ebben a szakaszban a tapasztalatok nyomán szükséges javítások végrehajtása mellett indokolt megerősíteni azokat az elveket, amelyek alátámasztják az Európai Közösségek valamelyik tagállamában benyújtott menedéjog iránti kérelmek megvizsgálásáért felelős állam meghatározásáról szóló, 1990. június 15-én Dublinban aláírt egyezményt ⁽⁴⁾, (a továbbiakban: dublini egyezmény), amelynek végrehajtása ösztönözte a menedéjogi politikák összehangolásának folyamatát.
- (6) A család egységét meg kell őrizni, amennyiben az összehangolható a menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításával követett egyéb célokkal.
- (7) Ugyanazon család tagjai által benyújtott menedéjog iránti kérelmek egyetlen tagállam által történő együttes elbírálása lehetővé teszi annak biztosítását, hogy a kérelmeket alaposan vizsgálják meg, és azok tárgyában következetes határozatokat hoznak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy eltérjenek a felelősségi feltételektől azért, hogy lehetővé tegyék a családtagok együttélését, amennyiben ez humanitárius okból szükséges.
- (8) A belső határok nélküli térség fokozatos kialakítása, amelyben az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összehangban biztosított a személyek szabad mozgása, valamint a harmadik országok állampolgárainak beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos közösségi politikák kialakítása, beleértve a külső határok igazgatására irányuló közös erőfeszítéseket is, szükségessé teszik a felelősségi szabályok közötti egyensúly megerősítését a szolidaritás jegyében.

⁽¹⁾ HL C 304., 2001.10.30., 192. o.

⁽²⁾ 2002. április 9-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL C 125., 2002.5.27., 28. o.

⁽⁴⁾ HL C 254., 1997.8.19., 1. o.

- (9) A tagállamok előmozdíthatják e rendelet alkalmazását, fokozhatják hatékonyságát olyan kétoldalú megállapodásokkal, amelyek révén fejlesztik a kapcsolattartást az illetékes szerveik között, csökkentik az eljárások hosszát vagy egyszerűsítik az átvétel, illetve visszavétel iránti megkeresések feldolgozását, vagy átadási eljárásokat állapítanak meg.
- (10) A felelős tagállam meghatározására a dublini egyezményben és az e rendeletben kialakított rendszer közötti folyamatosságot biztosítani kell. Hasonlóképpen biztosítani kell az összhangot e rendelet és a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló „Eurodac” létrehozásáról szóló, 2000. december 11-i 2725/2000/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ között.
- (11) A 2725/2000/EK rendelet szerint létrehozott Eurodac rendszer működésének, és különösen annak 4. és 8. cikke végrehajtásának elő kell mozdítania e rendelet végrehajtását.
- (12) Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokat kötik az azokból a nemzetközi jogi okmányokból eredő kötelezettségek, amelyeknek részesei.
- (13) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak⁽²⁾ megfelelően kell meghozni.
- (14) E rendelet alkalmazását rendszeres időközönként értékelni kell.
- (15) A rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartájában⁽³⁾ elismert alapvető jogokat és elveket. A rendelet biztosítani kívánja különösen a 18. cikkben biztosított menedékhez való jog teljes tiszteletben tartását.
- (16) Mivel a tervezett intézkedés célját, nevezetesen harmadik ország állampolgára által a tagállamok valamelyikében benyújtott menedékjog iránt kérelem elbírálására felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapítását, a tagállamok nem képesek megfelelően megvalósítani, és ezért – az intézkedés terjedelme és hatásai miatt – közösségi szinten az jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben előírt arányosság elvével összhangban, e rendelet nem lép túl a cél eléréséhez szükséges mértéken.

- (17) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően az Egyesült Királyság és Írország 2001. október 30-án kelt leveleikben bejelentették szándékukat, hogy részt vesznek e rendelet elfogadásában és alkalmazásában.
- (18) Dánia, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, e rendelet elfogadásában nem vesz részt, ezért e rendelet nem kötelezi, alkalmazása rá nem vonatkozik.
- (19) A dublini egyezmény hatályban marad és továbbra is alkalmazandó Dánia és az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamok között, amíg Dániának a rendeletben való részvételét biztosító megállapodás létrejön,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

E rendelet megállapítja egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok valamelyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

- a) „harmadik ország állampolgára”: az a személy, aki az Európai Közösséget létrehozó szerződés 17. cikkének (1) bekezdése értelmében nem az Unió polgára;
- b) „genfi egyezmény”: az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek helyzetéről szóló 1951. július 28-i egyezmény;
- c) „menedékjog iránti kérelem”: egy harmadik ország állampolgára által benyújtott olyan kérelem, amely a genfi egyezmény alapján egy tagállam nemzetközi védelmét igénylő kérelemként értelmezhető. Minden, nemzetközi védelem iránti kérelmet menedékjog iránti kérelemnek kell tekinteni, kivéve ha a harmadik ország állampolgára kifejezetten másfajta, külön kérelmezhető védelemért folyamodik;
- d) „kérelmező” vagy „menedékkérő”: harmadik ország olyan állampolgára, akinek menedékjog iránti kérelme tárgyában még nem hoztak végleges határozatot;

(1) HL L 316., 2000.12.15., 1. o.

(2) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(3) HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

- e) „menedékjog iránti kérelem megvizsgálása”: a menedékjog iránti kérelem illetékes hatóságok általi megvizsgálása vagy a hatóságok azzal kapcsolatos határozata és döntése a nemzeti joggal összhangban, a felelős tagállam e rendelet szerinti meghatározására irányuló eljárás kivételével;
- f) „menedékjog iránti kérelem visszavonása”: a menedékkérő azon cselekménye, amellyel a nemzeti joggal összhangban kifejezetten vagy hallgatólagosan lezárja azt az eljárást, amelyet menedékjog iránti kérelmének benyújtásával maga indított el;
- g) „menekült”: harmadik ország olyan állampolgára, aki megfelel a genfi egyezményben meghatározott jogállásnak, és aki menekültként jogosult valamely tagállam területén tartózkodni;
- h) „kísérő nélküli kiskorú”: az a tizennyolc év alatti, nem házas személy, aki a tagállamok területére felügyeletért jogszabály vagy szokás alapján felelős felnőtt nélkül érkezik, mindaddig, amíg ilyen személy felügyelete alá nem kerül; ide tartoznak azok a kiskorúak is, akik azt követően maradnak felügyelet nélkül, hogy a tagállamok területére léptek;
- i) „családtag”: amennyiben a család már a származási országban is létezett, a kérelmezőnek a tagállamok területén tartózkodó alábbi családtagjai:
- i. a menedékkérő házastársa vagy vele tartós, nem házastársi kapcsolatban élő élettársa, amennyiben az adott tagállam idegenrendészeti szabályai vagy gyakorlata a házasságot nem kötött párokat a házastársakhoz hasonló elbánásban részesíti;
 - ii. az i. pontban említett pár vagy a kérelmező kiskorú gyermekei, feltéve hogy eltartottak, valamint nem házasok, és függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbefogadták őket;
 - iii. az apa, anya vagy gondviselő, amennyiben a kérelmező vagy a menekült kiskorú és nem házas;
- j) „tartózkodásra jogosító engedély”: olyan engedély, amelyet egy tagállamnak a hatóságai bocsátanak ki, engedélyezve a harmadik ország állampolgárának, hogy az állam területén tartózkodjon, ideértve azokat az okmányokat, amelyek az átmeneti védelmi intézkedések alapján, illetve a kiutasítás végrehajtását gátló körülmények megszűnéséig a területén való tartózkodást engedélyezik, kivéve a felelős tagállam meghatározásához e rendelet szerint szükséges időszak alatt, vagy menedékjog, illetve tartózkodási engedély iránti kérelem elbírálása során kibocsátott vízumokat és tartózkodási engedélyeket;
- k) „vízum”: valamely tagállam engedélye vagy határozata, amely az átutazáshoz vagy az adott tagállam vagy több tagállam területén való tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges. A vízum fajtáját az alábbiak szerint határozzák meg:
- i. „hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum”: valamely tagállam engedélye vagy határozata, amely az adott tagállam területére három hónapnál hosszabb tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges;
 - ii. „rövid távú tartózkodásra jogosító vízum”: valamely tagállam engedélye vagy határozata, amely az adott tagállam vagy több tagállam területére három hónapot meg nem haladó tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges;
 - iii. „átutazóvízum”: valamely tagállam engedélye vagy határozata az adott tagállam vagy több tagállam területén való átutazás céljából történő belépéshez, kivéve a repülőtéri tranzitot;
 - iv. „repülőtéri tranzitvízum”: olyan engedély vagy határozat, amely lehetővé teszi egy harmadik ország kifejezetten e követelmény hatálya alá tartozó állampolgárának, hogy egy útmegszakítás vagy egy nemzetközi repülőút két szakasza közötti átszállás során áthaladjon a repülőtér tranzitónáján anélkül, hogy az érintett tagállam nemzeti területére lépne.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK

3. cikk

(1) A tagállamok megvizsgálják harmadik országok minden olyan állampolgárának kérelmét, aki egy tagállam határán vagy területén menedékjogot kér. A kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve minden tagállam megvizsgálhatja a harmadik ország állampolgára által hozzá benyújtott menedékjog iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős. Ez esetben ez a tagállam válik e rendelet értelmében felelős tagállammá, vállalva a felelősséggel együtt járó kötelezettségeket. Ez a tagállam szükség esetén tájékoztatja a korábbi felelős tagállamot, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállamot, vagy azt a tagállamot, amelyet a kérelmező átvételével vagy visszavételével kapcsolatban kerestek meg.

(3) Minden tagállam fenntartja a jogot nemzeti joga szerint, hogy a genfi egyezmény rendelkezéseivel összhangban harmadik országba küldje a menedékkérőt.

(4) A menedékkérőt írásban tájékoztatják e rendelet alkalmazásáról, az abban előírt határidőkről és joghatásokról, olyan nyelven, amelynek megértése a menedékkérőről ésszerűen feltételezhető.

4. cikk

(1) A felelős tagállam e rendelet szerinti meghatározására vonatkozó eljárás azonnal kezdetét veszi, amint a menedékjog iránti kérelmet először benyújtják a tagállamhoz.

(2) A menedékjog iránti kérelem akkor tekintendő benyújtottnak, ha a menedékjog kérelmezője által előterjesztett formanyomtatvány, vagy a hatóságok által készített jelentés megérkezik az érintett tagállam illetékes hatóságához. Ha a kérelmet nem írásban nyújtják be, a szándéknyilatkozat és a jelentés elkészítése között a lehető legrövidebb időnek kell eltelnie.

(3) E rendelet alkalmazásában annak a kiskorúnak a helyzete, aki a menedékkérőt kíséri, és megfelel a családtag 2. cikk i. pontja szerinti meghatározásnak, nem választható külön szülője vagy gondviselője helyzetétől, és a szülő vagy a gondviselő menedékjog iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam illetékeségébe tartozik még akkor is, ha a kiskorú maga nem menedékkérő. Ugyanez az elbánás alkalmazandó azokra a gyermekekre is, akik azt követően születtek, hogy a menedékkérő a tagállamok területére érkezett, anélkül hogy átvételükkel kapcsolatban új eljárást kellene kezdeményezni.

(4) Amennyiben olyan kérelmező nyújt be menedékjog iránti kérelmet egy tagállam illetékes hatóságaihoz, aki egy másik tagállam területén tartózkodik, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást az a tagállam folytatja le, amelynek területén a kérelmező tartózkodik. Ez utóbbi tagállamot haladéktalanul értesíti a kérelmet átvevő tagállam, és aztán az tekintendő e rendelet alkalmazásában annak a tagállamnak, amelyhez a menedékjog iránti kérelmet benyújtották.

A kérelmezőt erről az átadásról és annak időpontjáról írásban értesítik.

(5) Azt a menedékkérőt, aki egy másik tagállamban tartózkodik ott nyújt be menedékjog iránti kérelmet azt követően, hogy kérelmét a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás során visszavonta, a 20. cikkben megállapított feltételek szerint visszafogadja az a tagállam, amelyben a menedékjog iránti kérelmet korábban benyújtotta, azzal a céllal, hogy a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytassa.

E kötelezettség megszűnik, ha a menedékkérő időközben legalább három hónapos időszakra elhagyta a tagállamok területét, vagy valamely tagállamtól tartózkodásra jogosító engedélyt kapott.

III. FEJEZET

A FELTÉTELEK RANGSORA

5. cikk

(1) A felelős tagállam meghatározásának feltételeit az e fejezetben megállapított sorrendben kell alkalmazni.

(2) A feltételek szerinti felelős tagállam meghatározása során azt a helyzetet kell alapul venni, amikor a menedékkérő először nyújtotta be kérelmét egy tagállamhoz.

6. cikk

Amennyiben a menedékkérő kísérel nélküli kiskorú, a kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam az, ahol a menedékkérő

családtagja jogszerűen tartózkodik, feltéve hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú érdekeit.

Családtag hiányában az a tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, ahol a kiskorú benyújtotta menedékjog iránti kérelmét.

7. cikk

Amennyiben a menedékkérőnek, függetlenül attól, hogy a családalapítás a származási országban történt-e, van olyan családtagja, aki menekültként való tartózkodását egy tagállamban engedélyezték, az a tagállam lesz a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve hogy az érintett személyek így kívánják.

8. cikk

Amennyiben a menedékkérőnek van olyan családtagja valamely tagállamban, akinek kérelméről még nem született érdemi elsőfokú határozat, az a tagállam lesz a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve hogy az érintett személyek így kívánják.

9. cikk

(1) Amennyiben a menedékkérő rendelkezik érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel, az azt kibocsátó tagállam lesz a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős.

(2) Amennyiben a menedékkérőnek érvényes vízumja van, a vízumot kibocsátó tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért, ha a vízumot nem egy másik tagállam nevében eljárva vagy annak írásbeli engedélye alapján adták ki. Ilyen esetben az utóbbi tagállam a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam. Amennyiben a tagállam, különösen biztonsági okokból, előzetesen konzultál egy másik tagállam központi hatóságával, e rendelkezés értelmében az utóbbi konzultációra adott válasza nem jelent írásbeli engedélyt.

(3) Amennyiben a menedékkérő különböző tagállamok által kiállított több tartózkodásra jogosító engedéllyel vagy vízummal rendelkezik, a tagállamok a következő sorrendben vállalják a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősséget:

- az a tagállam, amely a leghosszabb tartózkodásra jogosító tartózkodásra jogosító engedélyt állította ki, vagy – amennyiben az érvényességi időtartamok azonosak – az a tagállam, amely a legkésőbbi lejárati idővel állította ki a tartózkodásra jogosító engedélyt;
- az a tagállam, amelyik a legkésőbbi lejárati idejű vízumot állította ki, ha a különböző vízumok azonos típusúak;
- különböző típusú vízumok esetén az a tagállam, amely a legkésőbbi lejárati idejű vízumot bocsátotta ki, vagy – amennyiben az érvényességi időtartamok azonosak – az a tagállam, amely a legkésőbbi lejárati idővel állította ki a vízumot.

(4) Amennyiben a menedékkérő csak egy vagy több olyan tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik, amelyek legfeljebb két éve jártak le, illetve egy vagy több olyan vízummal, amelyek legfeljebb hat hónapja jártak le, és amelyek lehetővé tették számára, hogy ténylegesen belépjen egy tagállam területére, az (1), (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni, amíg a kérelmező a tagállamok területét el nem hagyja.

Amennyiben a menedékkérő egy vagy több olyan tartózkodási okmánnyal rendelkezik, amelyek több mint két éve jártak le, illetve egy vagy több olyan vízuma van, amelyek több mint hat hónapja jártak le, és amelyek lehetővé tették számára, hogy ténylegesen belépjen egy tagállam területére, és feltéve hogy a tagállamok területét nem hagyta el, az a tagállam az felelős, ahol a kérelmet benyújtotta.

(5) Az a tény, hogy a tartózkodásra jogosító engedélyt vagy a vízumot hamis vagy feltételezett személyazonosság alapján, vagy koholt, hamisított vagy érvénytelen okmányok bemutatása nyomán adták ki, nem mentesíti a kibocsátó tagállamot a rá háruló felelősség alól. Ugyanakkor a tartózkodásra jogosító engedélyt vagy vízumot kibocsátó tagállam nem felelős, ha bizonyítani tudja, hogy a hamisítást az okmány vagy a vízum kiadása után követél el.

10. cikk

(1) Amennyiben a 18. cikk (3) bekezdésében említett két listán ismertetett közvetlen vagy közvetett bizonyíték alapján, beleértve a 2725/2000/EK rendelet III. fejezetében említett adatokat, megállapítást nyer, hogy a menedékkérő harmadik országból érkezve jogellenesen lépte át egy tagállam határát szárazföldön, tengeri vagy a légi úton, az a tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért, amelynek területére így lépett be. Ez a felelősség 12 hónappal a jogellenes határátlépést követően megszűnik.

(2) Ha egy tagállam az (1) bekezdés szerint nem vagy tovább már nem minősül felelősnek, és a 18. cikk (3) bekezdésében említett két listában leírt bizonyíték vagy közvetett bizonyíték alapján megállapítást nyer, hogy a menedékkérő – aki szabálytalanul lépett a tagállamok területére, vagy akinek belépési körülményei nem állapíthatók meg – a kérelem benyújtásának időpontját megelőzően már legalább öt hónapig folyamatosan egy tagállamban élt, ez a tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért.

Amennyiben a menedékjog kérelmezője legalább öt hónapos időszakokon keresztül tartózkodott különböző tagállamokban, az a tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, amelyben legutóbb ennyi időt töltött.

11. cikk

(1) Amennyiben egy harmadik ország állampolgára olyan tagállam területére lép, ahol vízummentességet élvez, ez a tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított elv nem alkalmazandó, ha a harmadik ország állampolgára menedékjog iránti kérelmét egy olyan másik tagállamban nyújtja be, ahol a tagállam területére való belépéséhez szintén vízummentességet élvez. Ebben az esetben az utóbbi tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért.

12. cikk

Amennyiben harmadik ország állampolgára egy tagállam repülőterének nemzetközi tranzit területén nyújtja be menedékjog iránti kérelmét, ez a tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért.

13. cikk

Amennyiben az e rendeletben felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam sem határozható meg felelősként a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért, az első olyan tagállam felelős a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért, amelynél a menedékjog iránti kérelmet benyújtották.

14. cikk

Amennyiben egy család több tagja egyidejűleg vagy egymáshoz elég közeli időpontokban nyújt be menedékjog iránti kérelmet ugyanabban a tagállamban ahhoz, hogy a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást együtt folytassák le, és amennyiben az e rendeletben megállapított feltételek alkalmazása különválasztásukhoz vezetne, a felelős tagállamot a következő rendelkezések alapján határozzák meg:

- az a tagállam felelős a család valamennyi tagja menedékjog iránti kérelmének megvizsgálásáért, amely a feltételek szerint a legtöbb családtag átvételéért felelős;
- ennek hiányában, az a tagállam felelős, amely a feltételek szerint a legidősebb családtag kérelmének megvizsgálásáért felelős.

IV. FEJEZET

HUMANITÁRIUS ZÁRADÉK

15. cikk

(1) Bármelyik tagállam, még akkor is, ha az e rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős, egyesítheti a családtagokat, valamint más eltartott hozzátartozókat különösen családi vagy kulturális megfontolásokon alapuló humanitárius okokból. Ebben az esetben egy másik tagállam kérésére az említett tagállam vizsgálja meg az érintett személy menedékjog iránti kérelmét. Az érintett személyeknek ehhez hozzá kell járulniuk.

(2) Olyan esetekben, amikor az érintett személy terheesség vagy újszülött gondozása, súlyos betegség, súlyos fogyatékoság vagy előrehaladott kor miatt mások gondozására szorul, a tagállamok általában együtt tartják vagy egyesítik a menedékkérőt egy másik tagállam területén tartózkodó hozzátartozójával, feltéve hogy a családi kötelek már a származási országban fennálltak.

(3) Amennyiben a menedékkérő kísérő nélküli kiskorú, akinek másik tagállamban róla gondoskodni képes hozzátartozója van vagy hozzátartozói vannak, a tagállamok, ha lehetséges, egyesítik a kiskorút hozzátartozójával vagy hozzátartozóival, kivéve ha ez nem szolgálja a kiskorú érdekeit.

(4) Amennyiben az így megkeresett tagállam helyt ad a kérésnek, a kérelem megvizsgálásáért való felelősséget ráruházzák.

(5) Az e cikk végrehajtásának feltételeit és eljárásait, beleértve adott esetben a tagállamok között a szóban forgó személyek egyesítésének szükségességével vagy annak helyével kapcsolatban felmerült nézeteltérések rendezésének egyeztető mechanizmusát, a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

V. FEJEZET

ÁTVÉTEL ÉS VISSZAVÉTEL

16. cikk

(1) A menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért e rendelet szerint felelős tagállam köteles:

- a) a 17–19. cikkben megállapított feltételek mellett átvenni azt a menedékkérőt, aki egy másik tagállamban nyújtotta be menedékjog iránti kérelmét;
- b) teljesíteni a menedékjog iránti kérelem elbírálását;
- c) a 20. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni egy másik tagállam területén engedély nélkül tartózkodó olyan kérelmezőt, akinek a kérelme még elbírálás alatt áll;
- d) a 20. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni azt a kérelmezőt, aki a kérelmét a vizsgálat során visszavonta, és egy másik tagállamban nyújtott be kérelmet;
- e) a 20. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni harmadik ország olyan állampolgárát, akinek kérelmét visszautasították, és aki engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén.

(2) Amennyiben egy tagállam tartózkodásra jogosító engedélyt ad ki a kérelmező részére, az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek erre a tagállamra hárulnak.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megszűnnek, amint a harmadik ország állampolgára legalább három

hónapra elhagyta a tagállam területét, kivéve ha a harmadik ország állampolgára a felelős tagállam által kiadott érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik.

(4) Az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott kötelezettségek megszűnnek akkor is, ha a kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam a kérelem visszavonását vagy visszautasítását követően meghozta és ténylegesen végrehajtotta a szükséges intézkedéseket, mielőtt a harmadik ország állampolgára visszatérhet származási országába vagy egy másik országba, ahová jogszerűen beutazhat.

17. cikk

(1) Amennyiben az a tagállam, amelyben menedékjog iránti kérelmet nyújtottak be, úgy véli, hogy egy másik tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, haladéktalanul, de mindenképpen a 4. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott kérelem időpontját követő három hónapon belül felkérheti a másik tagállamot, hogy vegye át a kérelmezőt.

Amennyiben a kérelmező átvétele iránti megkeresésre a három hónapos időszakon belül nem kerül sor, a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért az a tagállam felelős, ahol a kérelmet benyújtották.

(2) A megkereső tagállam sürgős választ kérhet olyan esetekben, amikor a menedékjog iránti kérelem benyújtására azt követően került sor, hogy a belépési vagy tartózkodásra jogosító engedélyt elutasították, jogtalan tartózkodás miatt letartóztatásra került sor, vagy kiutasítás elrendelése vagy végrehajtása után és/vagy akkor, ha a menedékkérő fogva tartott.

A megkeresés kifejezi a sürgős választ igénylő indokokat, és megjelöli az időtartamot, amelyen belül a választ várják. Ez nem lehet rövidebb egy hétnél.

(3) A menedékkérőnek egy másik tagállam által történő átvételére irányuló megkeresést mindkét esetben formanyomtatványon kell előterjeszteni, amelynek tartalmaznia kell a 18. cikk (3) bekezdésében említett két listán szereplő bizonyítékokat és közvetett bizonyítékokat, és/vagy a menedékjogért folyamodó személy nyilatkozatának olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam ellenőrizheti, hogy az e rendeletben megállapított feltételek alapján felelős-e.

A kérelem átadásának előkészítésére és eljárására vonatkozó szabályokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

18. cikk

(1) A megkeresett tagállam elvégzi a szükséges ellenőrzéseket, és a kérelmező átvétele iránti megkeresésről a kézhezvételtől számított két hónapon belül határozatot hoz.

(2) A menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására e rendeletben megállapított eljárás során bizonyítékok és közvetett bizonyítékok kerülnek felhasználásra.

(3) A 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően két listát kell összeállítani és időszakosan felülvizsgálni, amelyek megjelölik a bizonyítékokat és közvetett bizonyítékokat a következő ismérvek szerint:

a) Bizonyíték:

- i. Olyan hivatalos bizonyíték, amely e rendelet szerint meghatározza a felelősséget mindaddig, amíg az ellenkezőjét nem bizonyítják.
- ii. A tagállamok a 27. cikkben előírt bizottság rendelkezésére bocsátják a különböző típusú közigazgatási okmányok mintapéldányát a hivatalos bizonyítékok listáján meghatározott típusoknak megfelelően.

b) Közvetett bizonyíték:

- i. Olyan indikatív elemek, amelyek megcáfolhatók ugyan, de a nekik tulajdonított bizonyító erő folytán bizonyos esetekben elégségesek lehetnek.
- ii. A menedékkjog iránti kérelem megvizsgálására vonatkozó felelősséggel kapcsolatos bizonyító erejüket eseti alapon állapítják meg.

(4) A bizonyítékok megkövetelése nem lépheti túl az e rendelet megfelelő alkalmazásához szükséges mértéket.

(5) Hivatalos bizonyíték hiányában a megkeresett tagállam elismeri felelősségét, amennyiben a közvetett bizonyíték következetes, ellenőrizhető és kellően részletes a felelősség meghatározásához.

(6) Amennyiben a megkereső tagállam a 17. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint sürgős eljárást kért, a megkeresett tagállam mindent megtesz a megjelölt határidő betartására. Kivételesen, ha bizonyítható, hogy a kérelmező átvétele iránti megkeresés megvizsgálása különösen összetett, a megkeresett tagállam válaszolhat a megjelölt határidőt követően, de mindenképpen egy hónapon belül. Ilyen esetekben a megkeresett tagállamnak az eredetileg megjelölt határidőn belül közölnie kell a válasz elhalasztására vonatkozó határozatát a megkereső tagállammal.

(7) Az (1) bekezdésben említett két hónapos határidő és a (6) bekezdésben említett egy hónapos határidő be nem tartása a kérelem elfogadásával egyenértékű, és az adott személy átvételének kötelezettségét vonja maga után, beleértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket.

19. cikk

(1) Amennyiben a megkeresett tagállam kész átvenni a kérelmezőt, az a tagállam, amelyben a menedékkjog iránti kérelmet benyújtották, értesíti a kérelmezőt arról a határozataról, hogy nem vizsgálja meg a kérelmét, valamint a kérelmező felelős tagállamnak történő átadására vonatkozó kötelezettségéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatnak tartalmaznia kell az alapjául szolgáló indokokat. Tartalmazza az átadás lebonyolításának részletezett határidejét, és szükség esetén információt nyújt a helyről és időpontról, ahol és amikor a kérelmezőnek meg kell jelennie, ha utazásáról a felelős tagállamba maga

gondoskodik. Ez a határozat fellebbezés vagy felülvizsgálat tárgya lehet. A határozatra vonatkozó fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs felfüggesztő hatálya az átadás végrehajtására, kivéve ha a bíróságok vagy az illetékes hatóságok, amennyiben ezt a nemzeti jog megengedi, eseti alapon másként nem döntenek.

(3) A kérelmező átadása a menedékkjog iránti kérelem benyújtása szerinti tagállam részéről a felelős tagállamnak az előbbi tagállam nemzeti joga szerint történik az érintett tagállamok egymás közötti konzultációját követően, a lehető leghamarabb kivitelezhető időpontban, de legkésőbb hat hónappal az átvétel iránti megkeresés elfogadását, illetve a felfüggesztő hatályú fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos határozatot követően.

A megkereső tagállam a menedékkérőt szükség esetén ellátja a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadott minta szerinti *laissez passer*-val.

A felelős tagállam adott esetben tájékoztatja a megkereső tagállamot a menedékkérő biztonságos megérkezéséről, vagy arról, hogy az előírt határidőn belül nem jelent meg.

(4) Amennyiben az átadásra nem kerül sor a hat hónapos határidőn belül, az a tagállam felelős, amelyben a menedékkjog iránti kérelmet benyújtották. E határidő legfeljebb egyéves időtartamra meghosszabbítható, ha az átadásra a menedékkérő börtönbüntetése miatt nem kerülhetett sor, illetve legfeljebb tizennyolc hónapra, ha a menedékkérő ismeretlen helyen tartózkodik.

(5) Az átadás lebonyolításának kiegészítő szabályait a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet elfogadni.

20. cikk

(1) A menedékkérőt a 4. cikk (5) bekezdésének és a 16. cikk (1) bekezdése c), d) és e) pontjának megfelelően a következők szerint veszik vissza:

- a) a menedékkérő visszavételére irányuló megkeresésnek tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyek lehetővé teszik a megkeresett tagállam felelősségének megállapítását;
- b) a menedékkérő visszavételére megkeresett tagállam köteles végrehajtani a szükséges ellenőrzéseket, és haladéktalanul válaszolni a megkeresésre, továbbá semmiképpen sem lépheti túl a megkereséstől számított egy hónapos időtartamot. Amennyiben a megkeresés az Eurodac rendszerből származó adatokon alapul, ez a határidő két hétre csökken;
- c) amennyiben a megkeresett tagállam nem közli határozatát az egy hónapos határidőn vagy a b) pontban említett kéthetes határidőn belül, ez a menedékkérő visszavételéhez való hozzájárulásnak tekintendő;
- d) az a tagállam, amely hozzájárul a menedékkérő visszavételéhez, köteles az adott személyt visszafogadni a területére. Az átadást a megkereső tagállam nemzeti joga szerint kell végrehajtani az érintett tagállamok közötti konzultációt követően a lehető leghamarabb kivitelezhető időpontban, de legkésőbb hat hónappal az átvétel iránti megkeresés elfogadását, illetve a felfüggesztő hatályú fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos határozatot követően;

e) a megkereső tagállam értesíti a menedékkérőt arról a határozatról, hogy a felelős tagállam visszaveszi. A határozatnak tartalmaznia kell az alapjául szolgáló indokokat. Tartalmazza továbbá az átadás részletezett határidejét, és szükség esetén információt nyújt a helyről és időpontról, ahol és amikor a kérelmezőnek meg kell jelennie, ha a felelős tagállamba történő utazásáról maga gondoskodik. Ez a határozat fellebbezés vagy felülvizsgálat tárgya lehet. A határozatra vonatkozó fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs felfüggesztő hatálya az átadás végrehajtására, kivéve ha a bíróságok vagy az illetékes hatóságok, amennyiben ezt a nemzeti jog megengedi, eseti alapon másként nem döntenek.

A menedékkérőt a megkereső tagállam szükség esetén ellátja a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadott minta szerinti *laissez passer*-val.

A felelős tagállam adott esetben tájékoztatja a megkereső tagállamot a menedékkérő biztonságos megérkezéséről, vagy arról, hogy a megadott határidőn belül nem jelent meg.

(2) Amennyiben az átadásra nem kerül sor a hat hónapos határidőn belül, az a tagállam a felelős, ahol a menedékkérő iránti kérelmet benyújtották. E határidő legfeljebb egyéves időtartamra meghosszabbítható, ha az átadást a menedékkérő börtönbüntetése miatt nem lehetett lebonyolítani, vagy legfeljebb tizennyolc hónapra, ha a menedékkérő szökésben van.

(3) A bizonyítékokra és tanújelekre, valamint azok értelmezésére, és az átadási kérelmek elkészítésére, valamint az átadási eljárásra vonatkozó szabályokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) Az átadás lebonyolításának kiegészítő szabályait a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lehet elfogadni.

VI. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

21. cikk

(1) Bármely tagállam kérelmére a tagállamok közlik a menedékkérőre vonatkozóan azokat a személyi adatokat, amelyek alkalmasak, fontosak és elegendők:

- a menedékkérő iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározásához;
- a menedékkérő iránti kérelem megvizsgálásához;
- az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítéséhez.

(2) Az (1) bekezdésben említett információ csak a következőkre terjedhet ki:

- a menedékkérő és adott esetben családtagjainak személyes adatai (teljes név, adott esetben a korábbi név; becenév vagy álnév; jelenlegi és korábbi állampolgárság; születési idő és hely);

b) személyazonosító és úti okmányok (szám, érvényesség, kibocsátás dátuma, kibocsátó hatóság, kibocsátás helye stb.);

c) egyéb, a kérelmező személyazonosságának megállapításához szükséges információk, beleértve a 2725/2000/EK rendeletnek megfelelően rögzített ujjlenyomatot;

d) a tartózkodási helyek és a megtett útvonalak;

e) a tagállam által kibocsátott tartózkodásra jogosító engedélyek vagy vízumok;

f) a kérelem benyújtásának helye;

g) bármely korábbi menedékkérő iránti kérelem benyújtásának időpontja, a jelenlegi kérelem benyújtásának időpontja, az eljárás jelenlegi szakasza, valamint az esetleges határozat.

(3) Továbbá, ha ez a menedékkérő iránti kérelem megvizsgálásához szükséges, a felelős tagállam kérheti a másik tagállamot, hogy tudassa vele a menedékkérő kérelmének alapjául szolgáló indokokat, és, adott esetben, a kérelmezőre vonatkozóan hozott határozatok indokait. A tagállam megtagadhatja a választ a hozzá benyújtott kérelemre, ha a kért információk közlése feltehetően veszélyeztetné a tagállam alapvető érdekeit, illetve az érintett személy vagy mások szabadságjogainak és alapvető jogainak védelmét. A kért információk közléséhez minden esetben a menedékkérő kérelmezőjének írásbeli hozzájárulására van szükség.

(4) Minden információ iránti megkeresés megállapítja az alapjául szolgáló indokokat, és amennyiben a cél annak ellenőrzése, hogy fennáll-e olyan követelmény, amely feltehetően a megkeresett tagállam felelősségét vonja maga után, ismerteti, hogy milyen bizonyítékok – beleértve a megbízható forrásból származó információkat arról, hogy a menedékkérők milyen módon és eszközökkel jutnak a tagállam területére – vagy a kérelmező nyilatkozatának mely meghatározott és ellenőrizhető részén alapul. Magától értetődik, hogy a megbízható forrásból származó fontos információk önmagukban nem elegendők egy tagállam e rendelet szerinti felelősségének meghatározásához, de hozzájárulhatnak az egyes menedékkérőkre vonatkozó egyéb utalások értékeléséhez.

(5) A megkeresett tagállam köteles hat héten belül válaszolni.

(6) Információcserére valamely tagállam kérelmére kerül sor, és azon hatóságok között bonyolítható le, amelyek kijelölését a tagállamok közlik a Bizottsággal, amely erről tájékoztatja a többi tagállamot.

(7) A megküldött információ csak az (1) bekezdésben megállapított célokra használható fel. Az ilyen információ, a típusától és a címzett hatóság hatáskörétől függően, minden egyes tagállamban csak a következő teendők ellátásával megbízott hatóságokkal, törvényszékekkel és bíróságokkal közölhető:

a) a menedékkérő iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása;

b) a menedékkérő iránti kérelem megvizsgálása;

c) az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítése.

(8) Az információt továbbító tagállam biztosítja, hogy az információ pontos és naprakész. Ha kitudódik, hogy az említett tagállam pontatlan információt továbbított, illetve olyat, amelyet nem kellett volna, erről azonnal tájékoztatja a címzett tagállamokat. Azok kötelesek kijavítani vagy megsemmisíteni az ilyen információt.

(9) A menedékkérőnek kérelem alapján joga van tájékozódni a személyét érintő feldolgozott adatokról.

Ha úgy találja, hogy az információt e rendelet vagy a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ megszegésével dolgozták fel, különösen, mert az nem teljes vagy pontatlan, jogában áll azt kijavítani, megsemmisíteni vagy zároltatni.

Az adatokat kijavító, megsemmisítő vagy zároló hatóság, az esetnek megfelelően, tájékoztatja az információt továbbító vagy átvevő tagállamot.

(10) Minden érintett tagállamban a kicserélt információ átadását és átvételét az érintett személyre vonatkozó egyedi adatállományban és/vagy nyilvántartásban rögzítik.

(11) A kicserélt adatokat csak addig őrzik meg, amíg az adatszere célja szerint szükséges.

(12) Amennyiben az adatokat nem automatikusan dolgozzák fel, vagy nem tárolják, vagy nem szándékozzák egy adatállományba beírni, minden tagállamnak meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket, hogy hatékony ellenőrzésekkel biztosítsa e cikk betartását.

22. cikk

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős hatóságaikról, és biztosítják, hogy azok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges forrásokkal, és különösen ahhoz, hogy az előírt határidőn belül válaszoljanak az információ iránti megkeresésekre, valamint a menedékkérők átvételére vagy visszavételére irányuló megkeresésekre.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóságok közötti, a kérelmek továbbítására szolgáló olyan megbízható elektronikus továbbítási csatornákra vonatkozó szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a továbbításról a küldő automatikusan elektronikus visszaigazolást kap, a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

23. cikk

(1) A tagállamok kétoldalú alapon közigazgatási megállapodásokat alakíthatnak ki egymás között e rendelet végrehajtásának gyakorlati részleteire vonatkozóan, hogy elősegítsék a rendelet alkalmazását és fokozzák a hatékonyságát. Ezek a megállapodások kiterjedhetnek:

a) az összekötő tisztviselők cseréjére;

b) az eljárások egyszerűsítésére és az átadásra, valamint a menedékkérők átvételére vagy visszavételére vonatkozó megkeresések megvizsgálására előírt határidők lerövidítésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásokat közölni kell a Bizottsággal. A Bizottság ellenőrzi, hogy az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodások nem sértik-e ezt a rendeletet.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

(1) Ez a rendelet az Európai Közösségek tagállamainak egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelmek megvizsgálásáért felelős állam meghatározásáról szóló, 1990. június 15-én Dublinban aláírt egyezmény (dublini egyezmény) helyébe lép.

(2) Emellett a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó rendelkezések folytonosságának biztosítása érdekében, amennyiben egy kérelmet a 29. cikk második bekezdésében említett időpontot követően nyújtottak be, figyelembe veszik azokat az eseményeket, amelyek valószínűleg maguk után vonják egy tagállam e rendelet szerinti felelősségét még akkor is, ha azok az említett időpontot megelőzik, kivéve a 10. cikk (2) bekezdésében említett eseményeket.

(3) Ahol a 2725/2000/EK rendelet a dublini egyezményre hivatkozik, azt e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

25. cikk

(1) Az e rendeletben előírt határidőket a következőképpen kell számítani:

a) amennyiben a napokban, hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartamot attól az időponttól számítják, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, az a nap, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, nem számít bele a szóban forgó időtartamba;

b) a hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartam annak a napnak a végén fejeződik be, amely az utolsó héten vagy hónapban a hét ugyanazon napja, vagy megegyezik azzal a nappal, amelyen az esemény bekövetkezett, vagy az esemény megtörtént, amelytől az időtartamot számítják. Ha egy hónapokban kifejezett időtartam során az utolsó hónapban nincs olyan nap, amikor az időtartamnak le kell járnia, az időtartam annak a hónapnak az utolsó napján ér véget;

c) a határidők magukban foglalják a szombatokat és a vasárnapokat, valamint az érintett tagállam összes törvényes munkaszüneti napját is.

(2) A megkeresések és a válaszok továbbítása oly módon történik, hogy az átvétel igazolható legyen.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

26. cikk

A Francia Köztársaság tekintetében e rendeletet csak az európai területeire kell alkalmazni.

27. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Amennyiben e bekezdésre hivatkoznak, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszakot három hónapban állapítják meg.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

28. cikk

A Bizottság, legkésőbb a 29. cikk első bekezdésében említett időpontot követő három évvel, jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e rendelet alkalmazásáról, és adott

esetben javaslatot tesz a szükséges módosításokra. A tagállamok legkésőbb hat hónappal az említett határidő lejárata előtt eljuttatnak a Bizottsághoz minden olyan információt, amely a jelentés összeállításához szükséges.

Az említett jelentés benyújtását követően a Bizottság az e rendelet alkalmazásáról szóló jelentését a 2725/2000/EK rendelet 24. cikkének (5) bekezdésében előírt Eurodac rendszer felállításáról szóló jelentésekkel együtt nyújtja be az Európai Parlament és a Tanács részére.

29. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

A rendeletet minden olyan menedékjog iránti kérelemre alkalmazni kell, amelyet a hatálybalépését követő hatodik hónap első napjától nyújtottak be, és attól az időponttól minden átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre is érvényes, függetlenül a kérelem benyújtásának időpontjától. Az említett időpont előtt benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamot a dublini egyezményben megállapított feltételek szerint határozzák meg.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Brüsszelben, 2003. február 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

N. CHRISTODOULAKIS